

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

Župančičeva ulica 3, p. p. 644 a 1000 Ljubljana

T: 01 369 63 00
E: gp.mf@gov.si
<https://www.gov.si/drzavni-organi/ministrstva/ministrstvo-za-finance/>

**GENERALNI SEKRETARIAT VLADE
REPUBLIKE SLOVENIJE**
gp.gs@gov.si

Številka: IPP 007-161/2026
Ljubljana, 02. 07. 2026
EVA: 2026-1611-0020

ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB-1C) – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepa vlade

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17, 163/22, 57/25-ZF in 555/26) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne pod točko ... sprejela naslednji

S K L E P :

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB-1C) ter ga predloži Državnemu zboru v sprejetje po skrajšanem zakonodajnem postopku.

mag. Janja Garvas
generalna sekretarka

Prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za finance
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
- Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov

V skladu s prvim odstavkom 142. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21-odl. US, 111/21, 58/23 in 35/24) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po skrajšanem zakonodajnem postopku, ki je dopusten, če gre za manj zahtevne uskladitve zakona s pravom Evropske unije. S predlogom zakona se namreč zaradi prenosa 90. člena Direktive 2025/1/EU, ki spreminja Direktivo 2014/59/EU, dopolni šest členov ZRPPB-1, obenem pa se odpravijo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2024/1174/EU.

3. Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva

- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- mag. Robert Petek, vodja Sektorja za bančništvo
- mag. Teja Šmigoc, podsekretarka v Sektorju za bančništvo

4. Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva, in s tem povezani stroški

Pri pripravi predpisa ni sodeloval zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba.

5. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora

- mag. Andrej Šircelj, minister
- Peter Papež, državni sekretar
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka
- mag. Maja Hostnik Kališek, državna sekretarka
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- mag. Robert Petek, vodja Sektorja za bančništvo
- mag. Teja Šmigoc, podsekretarka v Sektorju za bančništvo

6. Kratek povzetek gradiva

Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21, 133/23 in 102/24; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB-1) ureja pristojnosti in postopke, ki jih vodi Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje bank, in sicer ureja načrtovanje reševanja bank, postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje ter postopke prisilnega prenehanja bank. ZRPPB-1 primarno v nacionalni pravni red prenaša Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij z dne 15. maja 2014. Direktiva 2014/59/EU je bila zadnjič spremenjena z Direktivo 2025/1/EU, ki se nanaša na vzpostavitev okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic in dopolnjuje Direktivo 2014/59/EU z vidika definicij, povezanih z reševanjem zavarovalnic in pozavarovalnic, glede obveznosti obveščanja, sodelovanja in vključevanja zadevnih nadzornih organov zavarovalnic in pozavarovalnic ter organov za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic v postopke reševanja, kadar je institucija, subjekt v skupini ali skupina finančni konglomerat ali njegov del. S predlogom zakona se zato v pravni red Republike Slovenije prenašajo te spremembe Direktive 2014/59/EU. Druge spremembe ZRPPB-1 se nanašajo na odpravo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

7. Presoja posledic za

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih,	ne
b)	usklajenost pravnega reda Republike Slovenije s pravnim redom Evropske unije,	da
c)	administrativne posledice,	ne
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij,	da
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki,	ne
e)	socialno področje,	ne
f)	dokumente razvojnega načrtovanja.	ne

8. Predstavitev ocene finančnih posledic

Predlog zakona nima finančnih posledic.

9. Predstavitev sodelovanja z združenji občin

Vsebina gradiva ne vpliva na pristojnosti, delovanje oziroma financiranje občin.

Gradivo ni bilo poslano v mnenje Skupnosti občin Slovenije (SOS).

Gradivo ni bilo poslano v mnenje Združenju občin Slovenije (ZOS).

Gradivo ni bilo poslano v mnenje Združenju mestnih občin Slovenije (ZMOS).

10. Predstavitev sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predmet sodelovanja z javnostjo.

Datum objave na spletni strani: 2. 7. 2026

11. Spoštovanje Resolucije o normativni dejavnosti

Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti.

12. Vključitev v okvirni načrt normativne dejavnosti

Predlog predpisa, ki je predmet gradiva, ni vključen v okvirni načrt normativne dejavnosti.

PREDLAGATELJ
mag. Andrej ŠIRCELJ
MINISTER

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O REŠEVANJU IN PRISILNEM
PRENEHANJU BANK (ZRPPB-1C)**

PREDLOG

EVA: 2026-1611-0020

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejetje predloga zakona

Kot odziv na svetovno finančno krizo iz obdobja 2008 - 2012 je Evropska unija sprejela odločne ukrepe za okrepitev enotnega trga, med drugim z vzpostavitvijo bančne unije in razvojem enotnih pravil za bančništvo. Namen teh ukrepov je bil vzpostaviti odporen in resnično integriran bančni trg, na katerem bi banke lahko čezmejno poslovale brez ovir, dosegle večji obseg ekonomije in boljše medsebojno sodelovanje ter učinkoviteje usmerjale financiranje po vsej Uniji. Bančna unija, ki je bila vzpostavljena leta 2014, temelji na dveh že vzpostavljenih in delujočih stebrih, in sicer na: a) enotnem mehanizmu nadzora in b) enotnem mehanizmu za reševanje, medtem, ko tretji steber, enotni sistem jamstva za vloge, še ni vzpostavljen. Glavni cilj enotnega mehanizma reševanja je, da se za banke, v katerih se izvaja nadzor v okviru enotnega nadzornega mehanizma in ki so se znašle v finančnih težavah, njihovo reševanje učinkovito upravlja z minimalnimi stroški za davkoplačevalce in realni sektor.

Pravna podlaga za vzpostavitev in delovanje drugega stebra bančne unije, ki opredeljuje predvsem reševanje bank, sta zlasti naslednja akta Evropske unije:

- Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2026/808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. marca 2026 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje (UL L z dne 20. 4. 2026, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 806/2014/EU), in

- Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij z dne 15. maja 2014 (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2026/806 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. marca 2026 o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje ter Direktive 2014/24/EU v zvezi s storitvami vrednotenja v postopku reševanja (UL L z dne 20. 4. 2026, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU).

Direktiva 2014/59/EU je v nacionalni pravni red prenesena z Zakonom o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21, 133/23 in 102/24; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB-1). ZRPPB-1 ureja pristojnosti in postopke, ki jih vodi Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil kot organ za reševanje bank, načrtovanje reševanja bank, postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje ter postopke prisilnega prenehanja bank.

Direktiva 2014/59/EU je bila naknadno spremenjena z več predpisi Evropske unije. Predlog zakona v pravni red Republike Slovenije delno prenaša spremembe, ki jih uvaja Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/11 (UL L z dne 8. 1. 2025, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2025/1/EU).

Direktiva 2025/1/EU se v osnovi nanaša na vzpostavitev okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic, ki bo prenesena v nacionalno zakonodajo z zakonom, ki bo urejal sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic. Vendar pa Direktiva 2025/1/EU v 90. členu dopolnjuje Direktivo 2014/59/EU z vidika definicij, povezanih z reševanjem zavarovalnic in pozavarovalnic, glede obveznosti obveščanja, sodelovanja in vključevanja zadevnih nadzornih organov zavarovalnic in pozavarovalnic ter organov za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic v postopke reševanja, kadar je institucija, subjekt v skupini ali skupina finančni konglomerat ali del finančnega konglomerata, kar v pravni red Republike Slovenije prenaša predlog zakona.

Druge spremembe ZRPPB-1 se nanašajo na odpravo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede

kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L št. 2024/1174 z dne 22. 4. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/1174/EU), in sicer v zvezi s pomanjkljivimi sklici znotraj zakona.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga zakona je prenos Direktive 2025/1/EU v delu, ki spreminja Direktivo 2014/59/EU.

Kazalniki za spremljanje doseganja cilja oziroma merila, po katerih se bo izvajalo vrednotenje učinkov:

- preverjanje Evropske komisije glede ustreznosti in popolnosti prenosa 90. člena Direktive 2025/1/EU.

Druge spremembe se nanašajo na odpravo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

Kazalniki za spremljanje doseganja cilja oziroma merila, po katerih se bo izvajalo vrednotenje učinkov:

- preverjanje Evropske komisije glede odprave pomanjkljivosti prenosa Direktive 2024/1174/EU v zvezi s pomanjkljivimi sklici, ki jih je ugotovila v okviru EU pregleda prenosa direktive 2024/1174/EU.

2.2 Načela

Najpomembnejša načela predloga zakona so:

- **načelo zagotavljanja enakih pogojev za poslovanje na bančnem trgu**

Predlagane spremembe bodo z izboljšanjem obveščanja o načrtih sanacije in reševanja, o propadu ali možnem propadu, ukrepih reševanja in vključenostjo organov za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic v kolegije za reševanje zagotavljale enake pogoje za poslovanje na bančnem trgu tudi v primeru, ko je institucija, subjekt v skupini ali skupina finančni konglomerat ali njegov del.

- **načelo zagotavljanja jasnosti in preglednosti pravne ureditve.**

To načelo se uresničuje z odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti pri prenosu določb 2024/1174/EU, in sicer v zvezi s pomanjkljivimi sklici znotraj zakona.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlagane spremembe ZRPPB-1 se nanašajo na institucije, subjekte v skupini ali skupine, ki so finančni konglomerat ali del finančnega konglomerata, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

Predlagane spremembe dopolnjujejo 5. člen ZRPPB-1 z dodanimi definicijami pojmov s področja reševanja zavarovalnic in pozavarovalnic, in sicer: organ za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter nadzorni organ zavarovalnic in pozavarovalnic. V 18. členu ZRPPB-1 se dopolnitve nanašajo na dolžnosti varovanja zaupnosti informacij za agencijo, pristojno za zavarovalni nadzor. V 42. členu ZRPPB-1 se dopolnitve nanašajo na pošiljanje načrtov reševanja ali načrta reševanja skupine zadevnemu organu za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter zadevnemu nadzornemu organu zavarovalnic in pozavarovalnic, v 72. členu ZRPPB-1 se dopolnitve nanašajo na obveščanje zadevnih nadzornih organov zavarovalnic in pozavarovalnic ter zadevnih organov za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic o nastanku razlogov za propad subjekta reševanja, ki je del finančnega konglomerata. V 164. členu ZRPPB-1 se dopolnitve nanašajo na vključevanje organov za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic v kolegije za reševanje in v 250. členu ZRPPB-1 na dodatno obveščanje zadevnih nadzornih organov

zavarovalnic in pozavarovalnic ter zadevnih organov za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic, kadar je subjekt reševanja del finančnega konglomerata.

Odprava pomanjkljivosti pri prenosu določb Direktive 2024/1174/EU, ki spreminjajo 45c. in 45f. člen Direktive 2014/59/EU, ugotovljenih v okviru pregleda Evropske komisije, se nanašajo na dopolnitev sedmega odstavka 52. člena ZRPPB-1 z dodatnim sklicem na sedmi odstavek 58. člena ZRPPB-1 v zvezi z določitvijo minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti pri subjektih za likvidacijo, ter na popravek sklica v 58. členu ZRPPB-1 v zvezi z dodatno kapitalsko zahtevo na konsolidirani podlagi za podrejeno družbo.

Ostale spremembe se nanašajo na redakcijske popravke.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predpis nima posledic na tem področju.

4. Navedba, da so sredstva za izvajanje zakona v državnem proračunu zagotovljena, če predlog zakona predvideva porabo proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet

/

5. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu Evropske unije

5.1 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

/

5.2 Prikaz ureditve v pravnem redu Evropske unije

IZJAVA O SKLADNOSTI S PRAVNIM REDOM EU

NASLOV PREDPISA RS

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB-1C)

EVA

2026-1611-0020

AKTI EU, KATERIH PRENOS ALI IZVAJANJE SE ZAGOTAVLJA S PREDPISOM RS

Št.	CELEX	Naslov	Zadnjič spremenjen z (CELEX)
1	32014L0059	Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta	

Predpis RS				Opomba ali CELEX akta EU predpisa	Akt EU			
Člen	Odstavek	Točka	Alinea		Člen	Odstavek	Točka	Alinea
1				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
2				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
3				32014L0059	2	1		
4				32014L0059	84	1		
5				32014L0059	14			
6				32014L0059	45c	2a		
7				32014L0059	45f	1		
8				32014L0059	81	3		
9				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				
10				32014L0059	88			
11				32014L0059	83	2		
12				Ni predmet usklajevanja s pravom EU				

5.3 Prikaz ureditve v posameznih državah članicah Evropske unije

Države članice EU so v procesu prenosa Direktive 2025/1/EU. Ta je bila sprejeta dne 27. novembra 2024 in objavljena v Uradnem listu EU dne 8. 1. 2025, rok za njen prenos pa je 29. 1. 2027. Na podlagi navedenega primerjalno-pravni prikaz še ni mogoč.

Avstrija

Avstrija ima področje reševanja in prisilnega prenehanja bank urejeno v več področnih zakonih, med drugim v zakonu, ki ureja bančništvo, zakonu, ki ureja borzo, zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, zakonu, ki ureja prestrukturiranje in likvidacijske postopke ter zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev. Načina ureditve posebej ne navajamo, saj gre za ureditev, ki je primerljiva z ureditvijo v Republiki Sloveniji.

Luksemburg

Luksemburg je Direktivo 2014/59/EU v nacionalni pravni red prenesel z zakonom, ki ureja reševanje in prisilno likvidacijo kreditnih institucij, sprejetim v letu 2015. Ureditev reševanja bank je v Luksemburgu enaka kot v Republiki Sloveniji, saj gre za področje, ki je predmet harmonizacije.

Slovaška

Slovaška je Direktivo 2014/59/EU v nacionalni pravni red prenesla z zakonom, ki ureja reševanje bank. Ker tudi Slovaška pri tem zgolj sledi določbam navedene direktive in ima področje reševanja bank urejeno na način, ki je primerljiv ureditvi v Republiki Sloveniji, se način ureditve posebej ne navaja.

6. Presoja posledic

6.1 Presoja administrativnih posledic

Predpis nima posledic na tem področju.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predpis nima posledic na tem področju.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

a) Predpis ima učinek na fizične in pravne osebe, ki opravljajo dejavnost.

– Predpis ima pozitiven učinek na pravno varnost.

Predlog zakona pozitivno vpliva na pravno varnost subjektov ali skupine reševanja, ki so finančni konglomerati ali so njegov del, saj zagotavlja jasno ureditev sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi ter njihove vključenosti v kolegije za reševanje, kar prispeva k večji predvidljivosti postopkov načrtovanja in izvajanja reševanja v takih bančnih skupinah.

– Predpis ima pozitiven učinek na pomen različnih skupin malih in srednjih podjetij v panogah.

Težave zavarovalnic in pozavarovalnic imajo lahko znatne posledice za gospodarstvo v državah članicah, če povzročajo motnje pri zaščiti, ki je zagotovljena imetnikom zavarovalnih polic, upravičencem ali oškodovancem. Vloga zavarovalnic in pozavarovalnic zato zahteva ustrezen okvir za urejeno reševanje njihovih težav ali propada, ustrezno pa morajo biti naslovljene tudi v okviru sanacije in reševanja bank, v primeru, da so del finančnega konglomerata. Predlog zakona z obveščanjem organov za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter organov za nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic o propadu ali verjetnem propadu subjekta, ki je finančni konglomerat ali njegov del, o sprejetih ukrepih reševanja, z zahtevami glede zaupnosti in z vključenostjo zadevnih organov za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic v kolegije za reševanje prispeva k ustrezni sanaciji ali reševanju bank v okviru bančnega sistema in s tem k stabilnosti celotnega finančnega sistema, kar pa posledično pomeni tudi nemoteno financiranje gospodarstva in s tem malih in srednjih podjetij, obenem pa ščiti zavarovance.

– Predpis ima pozitiven učinek na povezanost z drugimi panogami, kakšen učinek ima v zvezi mogočimi vplivi na podizvajalce.

Uspešno reševanje subjekta, ki je del finančnega konglomerata, pozitivno vpliva na celoten finančni konglomerat, kar pomeni nemoteno delovanje kritičnih in pomembnih funkcij vseh podjetij v panogi, torej tudi zavarovalnic in pozavarovalnic.

– **Predpis ima pozitiven učinek na čezmejno opravljanje storitev.**

Predlog zakona zagotavlja pravno podlago za čezmejno izmenjavo informacij z organom za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic in organom za nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic in zagotavljanje njihove zaupnosti s strani Banke Slovenije.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Predpis nima posledic na tem področju.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predpis nima posledic na tem področju.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predpis nima posledic na tem področju.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Pristojni organ za izvajanje predpisa in njegovo spremljanje je Banka Slovenije.

7. Prikaz sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predmet sodelovanja z javnostjo.

Datum objave na portalu eDemokracija: 2. 7. 2026

8. Zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona

Pri pripravi predpisa ni sodeloval zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba.

9. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- mag. Andrej Šircelj, minister
- Peter Papež, državni sekretar
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka
- mag. Maja Hostnik Kališek, državna sekretarka
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- mag. Robert Petek, vodja Sektorja za bančništvo
- mag. Teja Šmigoc, podsekretarka v Sektorju za bančništvo

II. BESEDILO ČLENOV

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB-1C)

1. člen

V Zakonu o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21, 133/23 in 102/24) se v 10. in 44. točki 5. člena, v prvem, trikrat v petem in v šestem odstavku 7. člena, v 1. in 2. točki petega odstavka 16. člena, v šestem odstavku 18. člena, v 1. točki drugega odstavka 20. člena, v šestem odstavku 24. člena, v petem odstavku 29. člena, v drugi točki prvega odstavka 72. člena, v 2. točki drugega odstavka 122. člena, v drugem odstavku in v 1. točki tretjega odstavka 157. člena, v prvem in šestem odstavku 158. člena, v drugem in četrtem odstavku 163. člena, v četrtem odstavku 232. člena, v tretjem odstavku 250. člena in dvakrat v šestem odstavku 258. člena beseda »enotni« v vseh sklonih nadomesti z besedo »Enotni« v ustreznem sklonu.

2. člen

V 3. členu se v prvem odstavku v drugi točki besedilo »Direktivo (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L št. 2024/1174 z dne 22. 4. 2024)« nadomesti z besedilom »Direktivo (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1 z dne 8. 1. 2025)«.

3. člen

V 5. členu se za 14. točko doda nova 15. točka, ki se glasi:

»15. »finančni konglomerat« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja finančne konglomerate;«.

Dosedanje 15. do 45. točka postanejo 16. do 46. točka.

Za 46. točko, ki postane 47. točka, se doda nova 48. točka, ki se glasi:

»48. » organ za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic« je organ za reševanje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja sanacijo in reševanje zavarovalnic, ter v Republiki Sloveniji pomeni Agencijo za zavarovalni nadzor, kadar opravlja pristojnosti in naloge v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona;«.

Dosedanje 47. do 59. točka postanejo 49. do 61. točka.

Za 60. točko, ki postane 62. točka, se doda nova 63. točka, ki se glasi:

»63. »nadzorni organ zavarovalnic in pozavarovalnic« je nadzorni organ, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja zavarovalništvo, ter v Republiki Sloveniji pomeni Agencijo za zavarovalni nadzor, kadar opravlja pristojnosti in naloge v zvezi z nadzorom na podlagi tega zakona;«.

Dosedanja 61. točka postane 64. točka.

4. člen

V 18. členu se v tretjem odstavku za 9. točko pika nadomesti s podpičjem in se doda nova 10. točka, ki se glasi:

»10. agencijo, pristojno za zavarovalni nadzor.«.

5. člen

V 42. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Kadar je subjekt ali skupina finančni konglomerat ali njegov del, Banka Slovenije kot organ za reševanje ali kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje načrte reševanja ali načrte reševanja skupine organu za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter nadzornemu organu zavarovalnic in pozavarovalnic.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

6. člen

V 52. členu se v sedmem odstavku za besedo »šestega« dodata besedi »in sedmega«.

7. člen

V 58. členu se v 4. odstavku v točki č) besedi »tega odstavka« nadomestita z besedilom »prvega odstavka 52. člena tega zakona«.

8. člen

V 72. členu se v prvem odstavku za 6. točko doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. kadar je subjekt reševanja del finančnega konglomerata, organu za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter nadzornemu organu zavarovalnic in pozavarovalnic.«.

9. člen

V 158. členu se v četrtem odstavku besedilo »enotni reševalni odbor« nadomesti z besedilom »Enotni odbor za reševanje«.

10. člen

V 164. členu se za petim odstavkom doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Kadar je subjekt ali skupina finančni konglomerat ali njegov del, je povabljen tudi organ za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic, da kot opazovalec sodeluje v kolegiju za reševanje, pod pogojem iz prejšnjega odstavka.«.

Dosedanji šesti do osmi odstavek postanejo sedmi do deveti odstavek.

11. člen

V 250. členu se v tretjem odstavku za sedmo točko doda nova 8. točka, ki se glasi:

»8. kadar je subjekt reševanja del finančnega konglomerata, nadzorni organ zavarovalnic in pozavarovalnic ter organ za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic.«.

KONČNA DOLOČBA

12. člen (začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Sprememba naziva Enotnega odbora za reševanje skozi celoten predlog zakona je redakcijske narave, saj je ustrezno, da je naveden z veliko začetnico. Gre namreč za uradni naziv EU institucije.

K 2. členu:

Sprememba 3. člena Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21, 133/23 in 102/24; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB-1) je redakcijske narave, saj se je predpis EU, ki je naveden v 2. točki prvega odstavka, po uveljavitvi ZRPPB-1 spremenil, zato se navedba predpisa EU dopolni z EU predpisom, ki ga spreminja.

K 3. členu:

Dopolnitve 5. člena ZRPPB-1 prenašajo spremembe prvega odstavka 2. člena Direktive 2024/59/EU, ki jih uvaja Direktiva 2025/1/EU, in se nanašajo na dodane definicije, povezane z reševanjem skupine, kadar je ta finančni konglomerat ali njegov del. Dodane definicije opredeljujejo finančni konglomerat in pristojne organe za nadzor ter reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter določajo nacionalne predpise, v katerih so ti izrazi opredeljeni.

K 4. členu:

Dopolnitve 18. člena ZRPPB-1 se nanašajo na prenos prvega odstavka 84. člena Direktive 2014/59/EU, ki ga spreminja Direktiva 2025/1/EU, in sicer v zvezi z dolžnostjo varovanja zaupnih informacij v zvezi z reševanjem, ki velja tudi za agencijo, pristojno za zavarovalni nadzor, v primeru, kadar je subjekt ali skupina finančni konglomerat ali njegov del.

K 5. členu:

Dopolnitev 42. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi dopolnitve 14. člena Direktive 2014/59/EU, ki ga spreminja Direktiva 2025/1/EU, z zahtevo, da Banka Slovenije kot pristojni organ za reševanje na ravni skupine pošlje načrte reševanja ali načrte reševanja skupine tudi organu za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter nadzornemu organu zavarovalnic in pozavarovalnic.

K 6. členu:

Dopolnitev sedmega odstavka 6. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi natančnejšega prenosa Direktive (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L z dne 22. 4. 2024, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/1174/EU), ki spreminja 45c. člen Direktive 2014/59/EU v zvezi z določitvijo minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti pri subjektih za likvidacijo.

K 7. členu:

Sprememba četrtega odstavka 58. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi odprave napake pri prenosu Direktive 2024/1174/EU, ki se je nanašala na napačen sklic znotraj samega zakona v zvezi z dodatno kapitalsko zahtevo na konsolidirani podlagi za podrejeno družbo.

K 8. členu:

Dopolnitev prvega odstavka 72. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi prenosa 81. člena Direktive 2014/59/EU, ki ga spreminja Direktiva 2025/EU/1, in ki zahteva, da v primeru, ko Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ugotovi, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni, in kadar je subjekt reševanja del finančnega konglomerata, to ugotovitev nemudoma sporoči tudi nadzornemu organu zavarovalnic in pozavarovalnic ter organu za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic.

K 9. členu:

Sprememba četrtega odstavka 158. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave, pri čemer gre za uskladitev poimenovanja »Enotni odbor za reševanje«.

K 10. členu:

Dopolnitev 164. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi prenosa tretjega odstavka 81. člena Direktive 2014/59/EU, ki ga spreminja Direktiva 2025/EU/1, in sicer se nanaša na vključenost organov za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic v kolegije za reševanje.

K 11. členu:

Dopolnitev 250. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi prenosa drugega odstavka 83. člena Direktive 2014/59/EU, ki ga spreminja Direktiva 2025/EU/1, in sicer se nanaša na obveznost za Banko Slovenje, ki mora o začetku postopka reševanja oziroma postopka prisilne likvidacije banke med drugim obvestiti tudi nadzorni organ zavarovalnic in pozavarovalnic ter organ za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic, kadar je subjekt reševanja del finančnega konglomerata.

K 12. členu:

Določba ureja veljavnost predloga zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank

(Uradni list RS, št. 92/21, 133/23 in 102/24)

3. člen

(prenos in izvajanje aktov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašata:

1. [Direktiva 2001/24/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. 5. 2001, str. 15), zadnjič spremenjena z [Direktivo 2014/59/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste [direktive Sveta 82/891/EGS](#) ter [direktiv 2001/24/ES](#), [2002/47/ES](#), [2004/25/ES](#), [2005/56/ES](#), [2007/36/ES](#), [2011/35/EU](#), [2012/30/EU](#) in [2013/36/EU](#) in [uredb \(EU\) št. 1093/2010](#) ter [\(EU\) št. 648/2012](#) Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), (v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2001/24/ES](#)) in
2. [Direktiva 2014/59/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste [direktive Sveta 82/891/EGS](#) ter [direktiv 2001/24/ES](#), [2002/47/ES](#), [2004/25/ES](#), [2005/56/ES](#), [2007/36/ES](#), [2011/35/EU](#), [2012/30/EU](#) in [2013/36/EU](#) in [uredb \(EU\) št. 1093/2010](#) ter [\(EU\) št. 648/2012](#) Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z [Direktivo \(EU\) 2024/1174](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi [Direktive 2014/59/EU](#) in [Uredbe \(EU\) št. 806/2014](#) glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L št. 2024/1174 z dne 22. 4. 2024), (v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2014/59/EU](#)).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje [Uredbe 806/2014/EU](#).

5. člen

(drugi izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »alternativni investicijski sklad« je alternativni investicijski sklad, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
2. »banka« je kreditna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kot banka ali hranilnica;
3. »centralna nasprotna stranka« je centralna nasprotna stranka, kot je opredeljena v 1. točki 2. člena [Uredbe \(EU\) št. 648/2012](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201 z dne 27. 7. 2012, str. 1), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2019/2099](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o spremembi [Uredbe \(EU\) št. 648/2012](#) v zvezi s postopki in organi, ki sodelujejo pri izdaji dovoljenja CNS, in zahtevami za priznanje CNS iz tretjih držav (UL L št. 322 z dne 12. 12. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: [Uredba 648/2012/EU](#));

4. »čezmejna skupina« je skupina, ki vključuje subjekte v skupini, ki imajo sedež v več kot eni državi članici;
5. »delničar« je imetnik ali imetnica (v nadaljnjem besedilu: imetnik) delnic ali imetnik drugih lastniških instrumentov;
6. »delovni dan« je kateri koli dan, razen sobote, nedelje in državnih praznikov, ki so v skladu z zakonodajo v zadevni državi članici dela prosti dnevi;
7. »dogovor o izravnavi« je dogovor, ki je del osnovne pogodbe ali je sklenjen kot okvirni dogovor za več osnovnih pogodb med strankama, vključno z dogovorom o predčasnem prenehanju, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja, in vsebuje naslednja pravila:
 - da z nastankom insolventnosti ali drugega položaja, ki po dogovoru pomeni kršitev obveznosti posamezne pogodbene stranke (v nadaljnjem besedilu: položaj kršitve), pogodba velja za razvezano ali da z nastankom položaja kršitve pogodbeni stranka, ki ne krši pogodbe, pridobi pravico odstopiti od te pogodbe ali da z nastankom tega položaja zapadejo vse obveznosti pogodbenih strank;
 - o izračunu izravnalne, tržne, likvidacijske ali nadomestitvene denarne vrednosti medsebojnih obveznosti pogodbenih strank ob prenehanju pogodbe ali zaradi predčasne dospelosti iz prejšnje alineje;
 - o pretvorbi zneskov obveznosti v isto valuto, če so denarne vrednosti medsebojnih obveznosti iz prejšnje alineje izražene v različnih valutah;
 - da se medsebojne terjatve in obveznosti iz druge in tretje alineje te točke konvertirajo v enotno neto terjatev ali se z njo nadomestijo;
8. »dogovor o pobotu« je dogovor, po katerem se lahko dve ali več terjatev ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta stranki dogovora, medsebojno pobotajo;
9. »dogovor o finančnem zavarovanju s prenosom lastninske pravice« je dogovor, vključno s pogodbami o začasnem odkupu, po katerem dajalec zavarovanja v celoti prenese lastninsko pravico ali izključno pravico do finančnega zavarovanja na uporabnika zavarovanja, da se tako zavaruje ali drugače krije izvedba določenih finančnih obveznosti, ter za ta dogovor veljajo pravila, ki se uporabljajo za pogodbe o finančnem zavarovanju v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
10. »enotni odbor za reševanje« je organ za reševanje, ustanovljen na podlagi [Uredbe 806/2014/EU](#);
11. »EU nadrejena družba« je nadrejena kreditna institucija s sedežem v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;
12. »EU podrejena družba« je kreditna institucija s sedežem v državi članici, ki je podrejena instituciji s sedežem v tretji državi ali nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi;
13. »EU podružnica« je podružnica, ki se nahaja v državi članici in je del kreditne institucije tretje države;
14. »finančna institucija« je finančna institucija, kot je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena [Uredbe 575/2013/EU](#), ter pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje deležev ali opravljanje finančnih storitev, določenih v zakonu, ki ureja bančništvo, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ter družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;

15. »glavne poslovne dejavnosti« so poslovna področja in z njimi povezane storitve, ki pomenijo bistvene vire prihodka, dobička ali vrednosti franšize za institucijo ali skupino, katere del je institucija;
16. »imenovani nacionalni makrobonitetni organ« je organ države članice, ki je v tej državi članici pristojen za izvajanje makrobonitetne politike in nadzora v skladu s Priporočilom Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (UL C št. 41 z dne 14. 2. 2012, str. 1), ter v Republiki Sloveniji pomeni Odbor za finančno stabilnost, ki je ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;
17. »institucija« je kreditna institucija ali investicijsko podjetje;
18. »institucionalna shema za zaščito vlog« je ureditev, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena [Uredbe 575/2013/EU](#);
19. »instrumenti dodatnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz 63. člena [Uredbe 575/2013/EU](#);
20. »instrumenti dodatnega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 52. člena [Uredbe 575/2013/EU](#);
21. »navadni lastniški temeljni kapital« je navadni lastniški temeljni kapital, kot je izračunan v skladu s 50. členom [Uredbe 575/2013/EU](#);
22. »instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega do četrtega odstavka 28. člena, prvega do petega odstavka 29. člena ali prvega odstavka 31. člena [Uredbe 575/2013/EU](#);
23. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v 22. točki prvega odstavka 4. člena [Uredbe \(EU\) 2019/2033](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi [uredb \(EU\) št. 1093/2010](#), [\(EU\) št. 575/2013](#), [\(EU\) št. 600/2014](#) in [\(EU\) št. 806/2014](#) (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 1), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2023/2859](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 (UL L št. 2023/2859 z dne 20. 12. 2023; v nadaljnjem besedilu: [Uredba 2859/2023/EU](#)), in za katerega velja zahteva po zagotavljanju ustanovnega kapitala v višini 750.000 eurov, ter na območju Republike Slovenije pomeni investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v prvem odstavku 20. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr., 66/19, 123/21 in 45/24);
24. »izredna javnofinančna pomoč« je državna pomoč v smislu prvega odstavka [107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije](#) (Prečiščena različica [Pogodbe o delovanju Evropske unije](#), UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU) ali druga javnofinančna podpora na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;
25. »izredna likvidnostna pomoč« je zagotovitev posojila ob ustreznem zavarovanju s strani centralne banke ali druga pomoč, ki lahko vodi v izdajo denarja v obtoku s strani centralne banke, plačilno sposobni finančni instituciji ali skupini takih institucij, ki se začasno sooča z likvidnostnimi težavami, pri čemer ta operacija ni del monetarne politike;
26. »izvedeni finančni instrument« je izvedeni finančni instrument, kot je opredeljen v 5. točki 2. člena [Uredbe 648/2012/EU](#);

27. »kapitalski instrumenti« so delnice in drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in instrumenti dodatnega kapitala;
28. »kapital« je kapital banke, kot je opredeljen v 118. točki 4. člena [Uredbe 575/2013/EU](#);
29. »kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje« je kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
30. »kreditna institucija« je kreditna institucija, kot je opredeljena v 1. točki prvega odstavka 4. člena [Uredbe 575/2013/EU](#), razen subjektov iz petega odstavka 2. člena [Direktive 2013/36/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi [Direktive 2002/87/ES](#) in razveljavitvi [direktiv 2006/48/ES](#) in [2006/49/ES](#) (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338), zadnjič spremenjene z [Direktivo \(EU\) 2024/1619](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o spremembi [Direktive 2013/36/EU](#) v zvezi z nadzorniškimi pooblastili, sankcijami, podružnicami iz tretjih držav in okoljskimi socialnimi in upravljavskimi tveganji (UL L št. 2024/1619 z dne 19. 6. 2024), (v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2013/36/EU](#));
31. »kreditna institucija tretje države« je subjekt, ki ima sedež v tretji državi in bi, če bi imel sedež v Republiki Sloveniji, izpolnjeval pogoje za opredelitev kot banka;
32. »krita obveznica« je obveznica, ki jo izda kreditna institucija s sedežem v državi članici, vključno s komunalno in hipotekarno obveznico, ter pri kateri se zneski, ki izhajajo iz izdaje te obveznice, v skladu z zakonom vložijo v naložbe, ki so v celotnem obdobju do dospelosti obveznice zmožne kriti terjatve, ki izhajajo iz teh obveznic, ter bi se v primeru neizpolnitve izdajatelja prednostno uporabile za poplačilo glavnice in plačilo obračunanih in še ne izplačanih obresti;
33. »kritične funkcije« so aktivnosti, storitve ali dejavnosti, katerih prenehanje bo v eni ali več državah članicah verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti institucije ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti;
34. »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije« so obveznosti in instrumenti, ki se ne štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali instrumente dodatnega kapitala subjekta reševanja ter niso izključeni s področja uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov na podlagi drugega odstavka 101. člena tega zakona;
35. »kvalificirane obveznosti« so:
- obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije ter izpolnjujejo pogoje iz 50. člena ali šestega odstavka 58. člena tega zakona, in
 - instrumenti dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (b) prvega odstavka [72.a člena Uredbe 575/2013/EU](#);
36. »podrejeni kvalificirani instrumenti« so instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz [72.a člena Uredbe 575/2013/EU](#), razen pogojev iz tretjega do petega odstavka 72.b člena [Uredbe 575/2013/EU](#);
37. »lastniški instrumenti« so delnice, drugi instrumenti, ki izražajo lastništvo družbe, instrumenti, ki jih je mogoče konvertirati v delnice ali druge lastniške instrumente ali

dajejo pravico za njihovo pridobitev, in instrumenti, ki predstavljajo deleže v delnicah ali drugih lastniških instrumentih;

38. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kot je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena [Uredbe 575/2013/EU](#), in pomeni mešani finančni holding iz zakona, ki ureja finančne konglomerate;
39. »mikro, mala in srednja podjetja« so mikro, majhne in srednje družbe, kot so opredeljene na podlagi letnega prometa v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
40. »nadrejena družba« je nadrejena družba, kot je opredeljena v podtočki (a) 15. točke prvega odstavka 4. člena [Uredbe 575/2013/EU](#), in pomeni obvladujočo družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe;
41. »nadrejena družba iz tretje države« je nadrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding s sedežem v tretji državi;
42. »običajni insolvenčni postopek« je postopek prenehanja pravnega subjekta, ki ga v skladu z notranjo zakonodajo uvedejo upravni ali sodni organi za skupni račun vseh upnikov in vključuje delno ali popolno prodajo dolžnikovega premoženja, vključno s postopki, ki se zaključijo s poravnavo ali podobnim ukrepom in imenovanjem upravitelja, ki se običajno uporabljajo za subjekte v skladu z notranjim pravom, pri čemer so ti postopki lahko specifični za institucije ali se splošno uporabljajo za katero koli fizično ali pravno osebo v tej državi, ter v Republiki Sloveniji pomeni:
 - postopek prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom;
 - postopek preventivnega prestrukturiranja, prisilne poravnave, prisilne likvidacije in stečaja, ki se lahko uvede zoper gospodarsko družbo ali posameznika v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
43. »pravila Evropske unije o državni pomoči« so pravila, določena s 107., 108. in [109. členom PDEU](#), ter vsi akti Evropske unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi v skladu s četrtem odstavkom [108. člena](#) ali [109. členom PDEU](#);
44. »organ za reševanje« je organ države članice, ki je v državi članici pooblaščen in odgovoren za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v vsebini, kot je opredeljena v tem zakonu in [Uredbi 806/2014/EU](#), vključno z enotnim odborom za reševanje, kadar izvaja pristojnosti in naloge organa za reševanje v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#), ter v Republiki Sloveniji pomeni Banko Slovenije, kadar opravlja pristojnosti in naloge v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona;
45. »organ za reševanje na ravni skupine« je organ za reševanje v državi članici, v kateri je konsolidacijski nadzornik;
46. »organ za reševanje v tretji državi« je organ tretje države, ki je v tretji državi pooblaščen in odgovoren za izvajanje pooblastil, primerljivih z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje, kot so opredeljena v tem zakonu;
47. »organizirani trg« je organizirani trg, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
48. »podrejena družba« je podrejena družba iz 16. točke prvega odstavka 4. člena [Uredbe 575/2013/EU](#) in pomeni odvisno družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe, pri čemer za uporabo tega zakona za skupine v postopku reševanja iz druge

alineje 59. točke tega člena vključuje kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ in njihove podrejene družbe, pri čemer se upošteva, kako takšne skupine v postopku reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;

49. »pomembna podrejena družba« je pomembna podrejena družba iz 135. točke prvega odstavka 4. člena [Uredbe 575/2013/EU](#);
50. »postopek tretje države za reševanje« je ukrep v skladu s pravom tretje države, s katerim se usmerja reševanje propadajoče kreditne institucije tretje države ali nadrejene družbe iz tretje države ter ki je glede ciljev in pričakovanih rezultatov primerljiv z ukrepi za reševanje v skladu s tem zakonom;
51. »pravica do odpovedi« je pravica do odpovedi pogodbe, pravica do takojšnje zapadlosti, do predčasnega prenehanja pogodbe s pobotom, do izravnave ali pobota obveznosti ali katera koli podobna določba, na podlagi katere se odloži, spremeni ali ukine obveznost pogodbene stranke, ali določba, ki preprečuje nastanek obveznosti v okviru pogodbe, ki bi sicer nastala;
52. »prevzemnik« je subjekt, na katerega se z institucije v postopku reševanja prenesejo lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ali katera koli njihova kombinacija;
53. »pristojno ministrstvo« je ministrstvo, ki je v skladu z zakonom, ki ureja Vlado Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), pristojno za finance;
54. »reševanje skupine« je bodisi sprejemanje ukrepov za reševanje na ravni nadrejene družbe ali kreditne institucije, nad katero se izvaja konsolidirani nadzor, bodisi usklajevanje uporabe instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje s strani organov za reševanje v zvezi s subjekti v skupini, ki izpolnjujejo pogoje za reševanje;
55. »sistemska kriza« je motnja v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za notranji trg in realno gospodarstvo, pri čemer so vse vrste finančnih posrednikov, trgov in infrastrukture ob določenih pogojih lahko sistemsko pomembne;
56. »skupina« je nadrejena družba in njene podrejene družbe;
57. »subjekt v skupini« je pravna oseba, ki je del iste skupine kot subjekt reševanja;
58. »subjekt v postopku reševanja« pomeni:
 - pravno osebo s sedežem v državi članici, ki jo Banka Slovenije v skladu s 43. členom tega zakona opredeli kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje, ali
 - banko, ki ni del skupine, nad katero se izvaja nadzor na konsolidirani podlagi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in v zvezi s katero je v načrtu reševanja, pripravljenem v skladu s 40. členom tega zakona, določen ukrep za reševanje;
59. »subjekt za likvidacijo« pomeni pravno osebo s sedežem v Evropski uniji, v zvezi s katero načrt reševanja skupine oziroma, za subjekte, ki niso del skupine, načrt reševanja določa, da subjekt preneha po običajnem insolvenčnem postopku, ali subjekt v skupini v postopku reševanja, ki ni subjekt v postopku reševanja, v zvezi s katerim v načrtu reševanja skupine ni določeno izvajanje pooblastil za odpis in konverzijo;
60. »skupina v postopku reševanja« pomeni:

- subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki niso že same subjekti v postopku reševanja, podrejene družbe drugih subjektov v postopku reševanja ali subjekti s sedežem v tretji državi, ki niso vključeni v skupino v postopku reševanja v skladu z načrtom reševanja, in njihove podrejene družbe ali
- kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ, če je vsaj ena od teh kreditnih institucij ali centralni organ subjekt v postopku reševanja, in njihove podrejene družbe;

61. »zavarovana obveznost« je obveznost, kadar je pravica upnika do plačila ali druge oblike izpolnitve zavarovana z zastavno pravico, poroštvo, pravico do izvršbe ali dogovorom o zavarovanju s premoženjem, vključno z obveznostmi, ki izhajajo iz poslov začasne prodaje ali začasnega odkupa in drugih dogovorov o prenosu lastninske pravice na predmetu zavarovanja.

7. člen

(pristojnosti v postopku reševanja in organ za reševanje)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in [Uredbo 806/2014/EU](#) izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem, razen nalog in pristojnosti, za katere je v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) pristojen in odgovoren enotni odbor za reševanje.

(2) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka vzpostavi notranjo organizacijo, da se zagotovi operativna neodvisnost ter prepreči nasprotje interesov pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ter pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z bonitetnim nadzorom nad bankami na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in [Uredbe 575/2013/EU](#). Operativna neodvisnost je zagotovljena, kadar se zagotovita ločeno poročanje in oblikovanje predlogov za odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ za reševanje, in odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ, pristojen za nadzor nad bankami.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije zagotovi, da organizacijske enote, ki opravljajo naloge in pooblastila v zvezi z nadzorom in reševanjem, ter osebe, ki izvajajo posamezne naloge v teh enotah, sodelujejo pri pripravi, načrtovanju in izvajanju odločitev v zvezi z reševanjem.

(4) Banka Slovenije sprejme in na svoji spletni strani objavi podrobnejša notranja pravila o organizaciji funkcije reševanja.

(5) Če je v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) za izvajanje posameznih nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem subjektov iz prvega odstavka 2. člena tega zakona pristojen enotni odbor za reševanje, Banka Slovenije kot organ za reševanje izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona, kadar je to potrebno za izvršitev odločitve enotnega odbora za reševanje v skladu z 29. členom [Uredbe 806/2014/EU](#). Če je to potrebno za izvršitev odločitve enotnega odbora za reševanje, Banka Slovenije izda akt v skladu z 236. členom tega zakona.

(6) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem upošteva smernice in splošna navodila za izvajanje pooblastil v zvezi z reševanjem, ki jih enotni odbor za reševanje izda v skladu z 31. členom [Uredbe 806/2014/EU](#).

(7) Če je v skladu z [Uredbo \(EU\) št. 1024/2013](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 63; v nadaljnjem besedilu: [Uredba 1024/2013/EU](#)) za izvajanje posameznih nalog ali pristojnosti bonitetnega nadzora bank odgovorna Evropska centralna banka, Banka Slovenije kot organ za reševanje pri reševanju na podlagi tega zakona in [Uredbe](#)

[806/2014/EU](#) upošteva stališča in ugotovitve Evropske centralne banke glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev in ukrepov bonitetnega nadzora v zvezi s to banko.

(8) Banka Slovenije je na podlagi [Direktive \(EU\) 2023/2864](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2864 z dne 20. 12. 2023; v nadaljnjem besedilu [Direktiva 2023/2864/EU](#)) pristojen organ za zbiranje in predložitev podatkov in informacij na evropsko enotno točko dostopa.

16. člen

(odgovornost v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil)

(1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali [Uredbe 806/2014/EU](#) ravnajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(2) Šteje se, da so Banka Slovenije in druge osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju svojih pooblastil ravnale z ustrezno skrbnostjo, če so ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi so razpolagale med svojim delovanjem, lahko upravičeno presodile, da so izpolnjeni pogoji za izvajanje pooblastil v skladu s tem zakonom.

(3) Za škodo, ki nastane v zvezi z ravnanji Banke Slovenije ali ravnanji oseb, ki so pri izvajanju nalog in pristojnosti Banke Slovenije delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, zaradi kršitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena, odgovarja Banka Slovenije. Banka Slovenije je odgovorna za ravnanje oseb, ki so pri izvajanju pristojnosti Banke Slovenije v skladu s tem zakonom delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z delom tretjim osebam povzročijo zaposleni. Če zaradi ravnanja osebe, ki je delovala v imenu Banke Slovenije ali po njenem pooblastilu, nastane škoda, lahko oškodovanec, ne glede na določbe drugih zakonov, zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije.

(4) Če je škoda, ki nastane v zvezi z ravnanjem oseb, ki so delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, posledica naklepne ravnanja ali hude malomarnosti oseb, ki so delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, Banka Slovenije od osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila, zahteva povrnitev plačanega zneska po pravilih, ki urejajo odgovornost delavcev za škodo, ki jo tretjim osebam povzročijo zaposleni pri delu ali v zvezi z delom pri delodajalcu.

(5) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije ne odgovarja za škodo, ki nastane zaradi njenega ravnanja ali ravnanja osebe, ki je ravnala po njenem pooblastilu, kadar je tako ravnanje:

1. posledica izvajanja navodil, ki jih je v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) Banki Slovenije poslal enotni odbor za reševanje;
2. del aktivnosti za načrtovanje ali izvajanje ukrepov za reševanje, ki jih v okviru svojih pristojnosti sprejme enotni odbor za reševanje ali organ za reševanje iz druge države članice, in so ravnanja Banke Slovenije posledica izpolnjevanja zahtev drugih organov za reševanje v okviru 269. člena tega zakona ali njenih drugih obveznosti pri sodelovanju med organi v skladu s tem zakonom ali [Uredbo 806/2014/EU](#).

18. člen

(dolžnost varovanja zaupnosti informacij)

(1) Za izvajanje tega zakona so zaupne informacije vse informacije, ki jih Banka Slovenije v zvezi z opravljanjem nalog in pooblastil na podlagi tega zakona pridobi o subjektu reševanja ali drugih osebah, vključenih v reševanje, bodisi od subjekta reševanja bodisi od drugih oseb oziroma jih izdela za izvajanje nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem bank.

(2) Če zakon ne določa drugače, Banka Slovenije varuje kot zaupne vse informacije iz prejšnjega odstavka in jih ne razkrije nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v okviru izvajanja nalog v skladu z zakonom ali če se informacije razkrijejo v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Dolžnost varovanja zaupnosti informacij iz prvega odstavka tega člena velja tudi za osebe, ki so te informacije prejele ali izdelale v okviru izvajanja svojih poklicnih nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem, zlasti pa za:

1. pristojno ministrstvo, kadar opravlja naloge v zvezi z reševanjem;
2. člane izredne uprave, imenovane v skladu s tem zakonom, in posebne pooblaščenice, imenovane v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. morebitne prevzemnike, ki so pozvani k sodelovanju glede reševanja ali prisilnega prenehanja, bodisi v fazi načrtovanja reševanja bodisi v fazi priprav na izvedbo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje, ne glede na to, ali je bil rezultat dejansko sodelovanje prevzemnika v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja;
4. revizorje, računovodje, pravne in strokovne svetovalce, cenilce in druge izvedence, ki neposredno ali posredno sodelujejo pri reševanju z Banko Slovenije, pristojnim ministrstvom ali morebitnimi prevzemniki iz prejšnje točke;
5. premostitveno banko in družbo za upravljanje sredstev;
6. druge osebe, ki neposredno ali posredno, stalno ali občasno nudijo ali so nudile storitve v zvezi z reševanjem Banki Slovenije, pristojnemu ministrstvu ali osebam iz 1. do 5. točke tega odstavka;
7. člane Sveta Banke Slovenije ter višje vodstvo in zaposlene v Banki Slovenije;
8. višje vodstvo, člane upravljalnega organa in zaposlene pri osebah iz 1. do 7. točke tega odstavka pred in med njihovo zaposlitvijo ter po prenehanju zaposlitve;
9. agencijo, pristojno za finančne trge.

(4) Osebe iz prejšnjega odstavka lahko zaupne informacije, pridobljene v času opravljanja nalog v zvezi z reševanjem, uporabljajo izključno za namene, povezane z reševanjem, in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen:

1. v okviru izvajanja nalog v skladu s tem zakonom;
2. če se informacije razkrijejo v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo;
3. z izrecnim in predhodnim soglasjem Banke Slovenije, zadevne banke, izredne uprave oziroma začasnega upravitelja, kadar je imenovan, ali pristojnega ministrstva, kadar gre za informacije z njegovega delovnega področja.

(5) Banka Slovenije zaupne informacije uporabi tudi za naslednje namene:

1. da izreka ukrepe in odloča o uporabi pooblastil na podlagi tega zakona;
2. da izreka kazni za prekrške in vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;

3. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, ter v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije.

(6) Dolžnost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z drugimi organi za reševanje, vključno z enotnim odborom za reševanje, Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi v Republiki Sloveniji ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z [Uredbo 1024/2013/EU](#), in organi držav članic, ki upravljajo sistem jamstva za vloge.

20. člen

(pošiljanje zaupnih informacij)

(1) Dolžnost varovanja zaupnih informacij ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij med Banko Slovenije in subjekti iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona, ki sodelujejo pri izvajanju nalog in pooblastil Banke Slovenije v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem banke.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prepoved iz drugega odstavka 18. člena tega zakona pošlje zaupne informacije v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije:

1. organom za reševanje, vključno z enotnim odborom za reševanje;
2. pristojnim organom, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja naloge in pooblastila pristojnega organa v skladu z [Uredbo 1024/2013/EU](#), ter organom, pristojnim za bonitetni nadzor nad subjekti finančnega sektorja in finančnimi trgi;
3. ministrstvu države članice, ki je odgovorno za ekonomske, finančne in proračunske odločitve na državni ravni, kadar v skladu z zakonodajo zadevne države članice izvajajo naloge pri reševanju;
4. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank, Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi, kot jih imajo monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili ter delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov ter z zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;
5. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge in odškodninske sheme za investitorje, in sicer informacije, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v okviru reševanja;
6. sodnim ali upravnim organom, v državi članici odgovornim za običajne insolvenčne postopke;
7. organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil;
8. organom, pristojnim za nadzor nad plačilnimi sistemi;
9. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;

10. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z [Uredbo 1093/2010/EU](#), Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z [Uredbo 1092/2010/EU](#), Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z [Uredbo \(EU\) št. 1094/2010](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi [Sklepa št. 716/2009/ES](#) ter razveljavitvi [Sklepa Komisije 2009/79/ES](#) (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48), zadnjič spremenjeno z [Uredbo \(EU\) 2024/1620](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter o spremembi [uredb \(EU\) št. 1093/2010](#), [\(EU\) št. 1094/2010](#) in [\(EU\) št. 1095/2010](#) (UL L št. 2024/1620 z dne 19. 6. 2024; v nadaljnjem besedilu: [Uredba 2024/1620/EU](#)), (v nadaljnjem besedilu: [Uredba 1094/2010/EU](#)), ter Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z [Uredbo \(EU\) št. 1095/2010](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi [Sklepa št. 716/2009/ES](#) ter razveljavitvi [Sklepa Komisije 2009/77/ES](#) (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84), zadnjič spremenjeno z [Uredbo 2024/1620/EU](#).

(3) Banka Slovenije poleg primerov iz prejšnjega odstavka razkrije zaupne informacije tudi v naslednjih primerih:

1. na podlagi zahteve sodišča, državnega tožilstva ali policije po predpisih, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
2. na podlagi zahteve sodišča:
 - v okviru postopkov sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem na podlagi tega zakona – glede zaupnih informacij, potrebnih za izvedbo potrebnih dejanj v postopku sodnega varstva;
 - v postopku stečaja banke – glede zaupnih informacij, potrebnih za izvedbo potrebnih dejanj v stečajnem postopku in s tem postopkom povezanih pravnih postopkih;
 - v sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil Banke Slovenije na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije;
 - v katerem koli drugem sodnem postopku, če te informacije potrebuje za odločitev v postopku, ki ga vodi;
3. na podlagi zahteve parlamentarne preiskovalne komisije ali računskega sodišča, kadar v skladu z zakonom izvajata nadzor glede ravnanj in postopkov v zvezi z reševanjem.

(4) Subjekti iz drugega in tretjega odstavka tega člena ter osebe, ki so te informacije prejele v zvezi z izvajanjem svojih nalog pri subjektu, ki je informacije prejel, prejetih zaupnih informacij ne smejo razkriti tretjim osebam. Prejšnji stavek se ne uporablja, kadar je objava zaupnih informacij potrebna, da se obrazloži sodna odločba.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na prepoved iz drugega odstavka 18. člena tega zakona pošlje zaupne informacije tudi organom iz tretjih držav, ki v tretji državi opravljajo naloge in pristojnosti organa za reševanje ali subjekta iz drugega odstavka tega člena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. če se za navedeni organ v tej državi uporabljajo pravila o dolžnosti varovanja zaupnih informacij, primerljiva z vsebino, določeno v 18. in 19. členu tega zakona,

2. če so zadevne informacije potrebne za to, da organ za reševanje v tretji državi v okviru notranjega prava lahko opravlja svoje funkcije reševanja, primerljive s tistimi, ki jih na podlagi tega zakona izvaja Banka Slovenije, in
3. če je pošiljanje zaupnih informacij, ki vključujejo osebne podatke, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(6) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo pridobljene informacije uporabiti samo za izvajanje svojih nalog in pristojnosti v skladu s predpisi.

(7) Banka Slovenije in pristojno ministrstvo lahko organu za reševanje v tretji državi pošljeta zaupne informacije, ki sta jih pridobila od organa za reševanje iz druge države članice, le pod pogojem, da:

1. organ države članice dovoli pošiljanje pridobljenih informacij organu za reševanje v tretji državi in
2. se zadevne informacije pošljejo le za namene, ki jih navaja organ države članice.

(8) Organi in osebe, ki so v skladu s tem členom upravičeni do zaupnih informacij, so ob kršitvi dolžnosti varovanja zaupnosti teh informacij in njihovi uporabi v nasprotju s šestim odstavkom tega člena odgovorni za neposredno škodo, ki je posledica neupravičenega razkritja ali uporabe zaupnih informacij.

(9) Za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Organ, ki odloča v postopku v zvezi z zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, upošteva pri odločanju tudi določbe tega zakona, ki glede na področno zakonodajo urejajo posamezno vprašanje, ki ni urejeno v zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

24. člen

(sodelovanje z organi v drugih državah članicah in organi Evropske unije)

(1) Banka Slovenije pri odločanju o ukrepih na podlagi tega zakona, ki lahko vplivajo na eno ali več drugih držav članic, upošteva naslednja pravila:

1. prizadevati si za učinkovitost odločanja in ohranjanja čim nižjih stroškov reševanja;
2. odločitve in potrebni ukrepi se sprejmejo in izvedejo pravočasno in brez odlašanja;
3. upoštevata se medsebojno sodelovanje in sodelovanje z organi za reševanje in drugimi pristojnimi organi držav članic, da bi zagotovili, da so odločitve sprejete ter ukrepi izvedeni usklajeno in učinkovito;
4. zagotavlja se jasna opredelitev vlog in odgovornosti organov, ki sodelujejo pri odločanju na podlagi tega zakona;
5. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene EU nadrejene družbe, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali posledice neukrepanja na finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme financiranja reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje v teh državah članicah;
6. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene podrejene družbe, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali posledice neukrepanja na finančno

stabilnost, fiskalne vire, sheme financiranja reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje teh držav članic;

7. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene pomembne podružnice, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali neukrepanja na finančno stabilnost teh držav članic;
8. ustrezno se upošteva cilj, da se uravnotežijo interesi različnih držav članic in prepreči neupravičeno oškodovanje ali neupravičena zaščita interesov posameznih držav članic, vključno z neupravičenim razporejanjem bremena po državah članicah;
9. Banka Slovenije se pred sprejetjem odločitve ali ukrepa posvetuje s pristojnim organom države članice najmanj o tistih elementih predlagane odločitve ali ukrepa, ki so ali bi verjetno vplivali na:
 - EU nadrejeno družbo, EU podrejeno družbo ali EU podružnico;
 - stabilnost države članice, v kateri ima EU nadrejena družba, EU podrejena družba ali EU podružnica sedež ali se v njej nahaja;
10. organi za reševanje pri sprejemanju ukrepov za reševanje upoštevajo sprejete načrte reševanja in jim sledijo, razen če ob upoštevanju okoliščin posameznega primera ocenijo, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi s sprejetjem ukrepov, ki niso predvideni v načrtu reševanja;
11. zagotavlja se preglednost postopkov odločanja, če je verjetno, da bo imela predlagana odločitev ali ukrep posledice za finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje v teh državah članicah;
12. usklajevanje in sodelovanje je najboljši način za znižanje skupnih stroškov reševanja.

(2) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona sodeluje z organi za reševanje v drugih državah članicah ter na zahtevo posameznega organa za reševanje pošlje vse podatke, vključno z zaupnimi informacijami ob upoštevanju 18. in 20. člena tega zakona, ki jih ta organ potrebuje za izvajanje nalog v zvezi z reševanjem.

(3) Banka Slovenije v zvezi z zahtevo organa za reševanje iz druge države članice za pridobitev informacij, ki jih je pridobila od organa za reševanje iz tretje države, zadevne informacije pošlje le, če je organ za reševanje iz tretje države dovolil nadaljnje pošiljanje informacij.

(4) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem sodeluje tudi v kolegijih za reševanje iz 164. in 165. člena tega zakona. Banka Slovenije v okviru kolegija kot organ, pristojen na ravni skupine, usklajuje pretok vseh pomembnih informacij med organi za reševanje, pristojnimi za reševanje subjektov v skupini, in predvsem pravočasno zagotovi vse zadevne informacije, da se olajša izvajanje nalog kolegija.

(5) Banka Slovenije sodeluje pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in Evropskega odbora za sistemska tveganja.

(6) Banka Slovenije obvešča enotni odbor za reševanje, Evropsko komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko ter druge organe in institucije Evropske unije v skladu s predpisi Evropske unije.

29. člen

(omejitve glede začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja)

(1) Zoper subjekte iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se običajni insolvenčni postopek lahko začne le na podlagi predhodnega soglasja Banke Slovenije.

(2) Pristojno sodišče ali drug organ, ki odloča o uvedbi običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt reševanja, nemudoma obvesti Banko Slovenije o vsakem predlogu za začetek običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt reševanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi in redno posodablja seznam subjektov, za katere velja obveznost iz prvega odstavka tega člena.

(4) Pristojno sodišče ali drug organ odloči o predlogu za uvedbo običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt iz prvega odstavka tega člena, če je predhodno o tem obvestil Banko Slovenije v skladu z drugim odstavkom tega člena in:

1. je Banka Slovenije pristojno sodišče ali drug organ obvestila, da v zvezi s subjektom reševanja ne namerava sprejeti ukrepov za reševanje, ali
2. Banka Slovenije v sedmih dneh od prejema obvestila iz drugega odstavka tega člena ni izdala obvestila iz prejšnje točke.

(5) Če Evropska centralna banka v skladu s petim odstavkom 14. člena [Uredbe 1024/2013/EU](#) Banko Slovenije obvesti o nameri, da bo banki odvzela dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije Evropsko centralno banko v sedmih dneh po prejemu obvestila obvesti, ali bo v zvezi s to banko uporabila ukrepe za reševanje, razen če je za odločanje o reševanju banke v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) pristojen enotni odbor za reševanje.

42. člen

(načrt reševanja skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb, ki imajo sedež v državah članicah, ter po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic, vključenih v reševanje skupine, sprejme in posodablja načrt reševanja skupine z upoštevanjem 43. člena tega zakona in postopkov iz 44. do 46. člena tega zakona.

(2) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske sestave, poslovne dejavnosti in finančnega stanja skupine ali posamezne družbe v skupini, ki lahko bistveno vplivajo na izvajanje načrta reševanja skupine, najmanj pa enkrat letno Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine zagotovi, da se preveri ustreznost načrta reševanja skupine in se ta po potrebi posodobi. Banka Banko Slovenije v treh delovnih dneh obvesti o spremembah iz prvega stavka tega odstavka.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pristojnim organom držav članic, v katerih imajo sedež subjekti v skupini ali pomembne podružnice, vključene v reševanje skupine, predloži vsakokratni posodobljeni načrt reševanja.

(4) Banka Slovenije izvede oceno rešljivosti skupine iz 33. člena tega zakona ali prispeva k njej hkrati z izdelavo oziroma posodobitvijo načrta reševanja skupine v skladu s tem členom. Načrtu reševanja skupine se priloži podroben opis ocenjevanja rešljivosti v skladu s 33. členom tega zakona.

52. člen

(merila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi naslednjih meril:

1. potrebe, da se zagotovi možnost reševanja skupine v postopku reševanja z uporabo instrumentov za reševanje za subjekt v postopku reševanja, vključno z instrumentom odpisa in konverzije, kadar je to primerno, na način, ki zagotavlja izpolnitev ciljev reševanja;
2. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da imajo subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki spadajo med subjekte reševanja, vendar niso subjekti v postopku reševanja, zadosten kapital in kvalificirane obveznosti, da bi se v primeru uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom, lahko pokrile njihove izgube ter bi se hkrati znova vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki navedenim subjektom omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da ima subjekt v postopku reševanja, če je v načrtu reševanja predvidena možnost izključitve posameznih obveznosti iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije v skladu s 102. členom tega zakona ali možnost prenosa teh obveznosti v celoti na prevzemnika, zadosten kapital in druge kvalificirane obveznosti, da bi se pokrile izgube ter bi se hkrati znova vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki bi zadevnemu subjektu omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
4. velikosti, poslovnega modela, modela financiranja in profila tveganja subjekta;
5. obsega negativnih vplivov, ki bi jih imel propad subjekta na finančno stabilnost, vključno prek širjenja negativnih vplivov na druge institucije ali subjekte zaradi medsebojne povezanosti subjekta s temi drugimi institucijami ali subjekti ali preostalim finančnim sistemom.

(2) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da je treba v določenem scenariju reševanja sprejeti ukrepe za reševanje ali uporabiti instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti pred začetkom postopka reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku, ki zadostuje za:

1. pokrivanje celotne izgube, za katero se pričakuje, da jo bo utrpel subjekt;
2. dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja in njegovih podrejenih družb, ki so subjekti reševanja, vendar se ne obravnavajo kot subjekti v postopku reševanja, in sicer v obsegu, ki zagotavlja, da subjekt v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, lahko še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(3) Banka Slovenije za subjekte za likvidacijo ne določi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije oceni, ali je upravičeno, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekt za likvidacijo na posamični podlagi določi v znesku, ki presega znesek, ki zadostuje za pokritje izgub iz 1.

točke drugega odstavka tega člena. Pri tej oceni Banka Slovenije upošteva zlasti morebiten vpliv na finančno stabilnost in tveganje širjenja negativnih posledic na finančni sistem, vključno v zvezi z zmožnostjo financiranja sistema jamstva za vloge, vzpostavljenega na podlagi zakona, ki ureja sistem jamstva za vloge. Kadar Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, subjekt za likvidacijo izpolni zahtevo z uporabo enega ali več od naslednjega:

1. kapital;
2. obveznosti, ki izpolnjujejo merila primernosti iz [72.a člena Uredbe 575/2013/EU](#), z izjemo točk (b) in (d) drugega odstavka 72.b člena navedene uredbe;
3. obveznosti iz tretjega do petega odstavka 50. člena tega zakona.

(5) Drugi odstavek 77. člena in [78.a člen Uredbe 575/2013/EU](#) se ne uporabljata za subjekte za likvidacijo, katerim Banka Slovenije ni določila minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(6) Deleži v kapitalskih instrumentih in kvalificiranih obveznostih, ki jih izdajo podrejene institucije, ki so subjekti za likvidacijo, za katere Banka Slovenije ni določila minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, se ne odbijejo na podlagi petega odstavka 72.e člena [Uredbe 575/2013/EU](#).

(7) Ne glede na prejšnji odstavek subjekt reševanja, ki sam ni subjekt v postopku reševanja, vendar je podrejena družba subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, ki bi bil subjekt v postopku reševanja, če bi imel sedež v Evropski uniji, odbije svoje deleže v kapitalskih instrumentih podrejenih institucij, ki so del iste skupine v postopku reševanja in so subjekti za likvidacijo, za katere Banka Slovenije ni določila minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Pogoj, ki mora biti pri tem izpolnjen je, da je skupni znesek teh deležev enak ali večji od 7 % skupnega zneska njegovega kapitala in obveznosti, ki izpolnjujejo merila primernosti iz šestega odstavka 58. člena tega zakona, izračunan letno na dan 31. decembra kot povprečje preteklih 12 mesecev.

(8) Kadar Banka Slovenije za določene razrede kvalificiranih obveznosti oceni, da se lahko pričakuje, da bodo na podlagi 102. člena tega zakona v celoti ali delno izključeni iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije ali da bi se lahko v okviru instrumenta delnega prenosa v celoti prenesli na prevzemnika, odloči, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolni z uporabo kapitala ali drugih kvalificiranih obveznosti v obsegu, ki zadostuje za:

1. pokritje zneska izključenih obveznosti, opredeljenih v skladu s 102. členom tega zakona;
2. izpolnitev pogojev iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(9) Banka Slovenije vsako odločitev o določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti obrazloži ter z uporabo meril iz tega člena preverja njeno ustreznost, da zagotovi ustrezno upoštevanje morebitnih sprememb v zvezi z zahtevo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz [Uredbe 575/2013/EU](#).

(10) Za izvajanje 53. in 55. člena tega zakona se glede določitve kapitalskih zahtev upošteva izvajanje prehodnih določb v poglavjih 1, 2 in 4 naslova I dela 10 [Uredbe 575/2013/EU](#).

58. člen

(izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Banke, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu z 52. do 55. členom tega zakona, na posamični podlagi.

(2) Banka Slovenije lahko odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabila za subjekt reševanja iz 2., 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sam ni subjekt v postopku reševanja.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena EU nadrejene družbe, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu z 52. do 56. členom tega zakona, na konsolidirani podlagi.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se lahko Banka Slovenije odloči, da bo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 52. do 55. člena tega zakona za podrejeno družbo iz tega člena določila na konsolidirani podlagi, kadar ugotovi, da sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. podrejena družba izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:
 - podrejena družba je v neposredni lasti subjekta v postopku reševanja in:
 - a) subjekt v postopku reševanja je nadrejeni finančni holding v Evropski uniji ali nadrejeni mešani finančni holding v Evropski uniji;
 - b) podrejena družba in subjekt v postopku reševanja imata sedež v isti državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;
 - c) subjekt v postopku reševanja nima neposredno v lasti nobene podrejene institucije ali nobenega podrejenega subjekta iz 2., 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, kadar za ta subjekt velja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določena v skladu s tem členom ali v skladu z 52. do 55. členom tega zakona, razen zadevne podrejene družbe;
 - č) odbitki, zahtevani na podlagi petega odstavka 72.e člena [Uredbe 575/2013/EU](#), bi nesorazmerno vplivali na podrejeno družbo;
 - za podrejeno družbo velja dodatna kapitalska zahteva, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja bančništvo, samo na konsolidirani podlagi, določitev minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z 52. do 55. členom tega zakona na konsolidirani podlagi pa ne bi privedla do precenjene potrebe po dokapitalizaciji podskupine, ki jo sestavljajo subjekti v zadevnem obsegu konsolidacije, za namene 2. točke tega odstavka, zlasti kadar je več subjektov za likvidacijo znotraj istega obsega konsolidacije;
2. izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z 52. do 55. členom tega zakona na konsolidirani podlagi, ki nadomesti izpolnjevanje te zahteve na posamični podlagi, nima bistvenega negativnega vpliva na:
 - verodostojnost in izvedljivost strategije reševanja skupine;
 - sposobnost podrejene družbe, da po izvedbi pooblastil za odpis ali konverzijo izpolnjuje svojo kapitalsko zahtevo;

- ustreznost mehanizma notranjih prenosov izgub in dokapitalizacije, vključno z odpisom ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti zadevne podrejene družbe ali drugih subjektov v skupini v postopku reševanja v skladu s 97. členom tega zakona.

(5) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se za subjekte iz tega člena določi v skladu z 61. in 165. členom tega zakona ter z upoštevanjem meril in zahtev iz 52. do 55. člena tega zakona. Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upoštevajo obveznosti iz šestega odstavka tega člena ter kapital iz sedmega odstavka tega člena.

(6) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka se upoštevajo obveznosti:

1. ki jih subjekt iz prvega do tretjega odstavka tega člena izda subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti kupili od subjekta, za katerega velja ta člen, ali se izdajo obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in jih ta kupi, če uporaba instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
2. ki izpolnjujejo merila primernosti iz 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen točk (b), (c), (k), (l) in (m) drugega odstavka ter tretjega do petega odstavka 72.b člena [Uredbe 575/2013/EU](#);
3. ki se v običajnem insolvenčnem postopku poplačajo za obveznostmi, ki ne izpolnjujejo pogoja iz 1. točke tega odstavka in niso primerne za izpolnjevanje kapitalske zahteve;
4. za katere se lahko v skladu s tem zakonom uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti tako, da je to usklajeno s strategijo reševanja skupine v postopku reševanja, zlasti pa ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
5. katerih pridobitev ni neposredno ali posredno financirana s strani subjekta, za katerega velja ta člen;
6. pri katerih pogodbeni ureditev, ki velja za obveznosti, oziroma druge zaveze, ki jih je sprejel subjekt, za katerega velja ta člen, ne omogočajo ali predvidevajo, da bi jih subjekt, za katerega velja ta člen, odpoklical, odkupil, izplačal ali predčasno odplačal, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije tega subjekta;
7. pri katerih pogodbeni ureditev upniku ne daje pravice predčasno zahtevati plačila še nezapadlih obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta, za katerega velja ta člen;
8. pri katerih se raven izplačil obresti ali dividend ne spremeni na podlagi bonitete subjekta, za katerega velja ta člen, ali njegove nadrejene družbe.

(7) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz četrtega odstavka tega člena se upoštevajo naslednje postavke kapitala:

1. navadni lastniški temeljni kapital in
2. druge postavke kapitala v zvezi z instrumenti, ki se izdajo:
 - subjektom, ki so vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, ali

- subjektom, ki niso vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, če uporaba instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo.

(8) Kadar subjekt iz prvega odstavka tega člena izpolnjuje zahtevo iz prvega odstavka 49. člena tega zakona na konsolidirani podlagi, znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti tega subjekta vključuje naslednje obveznosti, ki jih v skladu s šestim odstavkom tega člena izda podrejena družba s sedežem v Evropski uniji, vključena v konsolidacijo tega subjekta:

1. obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki niso vključeni v konsolidacijo subjekta, ki izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi;
2. obveznosti, izdane obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja.

(9) Obveznosti iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka ne presegajo zneska, ki se določi tako, da se od zneska minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja za podrejeno družbo, vključeno v konsolidacijo, odšteje vsota vsega naslednjega:

1. obveznosti, ki se izdajo subjektu, ki izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, vključenih v konsolidacijo navedenega subjekta;
2. zneska kapitala, ki se izda v skladu s sedmim odstavkom tega člena.

72. člen

(obveščanje drugih organov o nastanku razlogov za propad)

(1) Ko Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ugotovi, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z zgodnjim posredovanjem v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma z odpisom ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. agenciji, pristojni za finančne trge, kadar je pristojna za nadzor nad investicijskim podjetjem;
2. enotnemu odboru za reševanje, kadar je pristojen za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi [Uredbe 806/2014/EU](#) ali se zahteva udeležba sheme za financiranje reševanja na podlagi navedene uredbe;
3. Evropski centralni banki;
4. pristojnemu organu in organu za reševanje v državi članici, kjer je ustanovljena podružnica banke ali drugega subjekta;
5. Odboru za finančno stabilnost in ESRB;
6. pristojnemu ministrstvu.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz prejšnjega odstavka v zvezi s kreditno institucijo ali subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. pristojnemu organu in konsolidacijskemu nadzorniku;
2. organu za reševanje institucije ali subjekta in po potrebi organu za reševanje na ravni skupine;
3. pristojnemu organu države, v kateri je ustanovljena podružnica zadevne institucije ali subjekta.

(3) Banka Slovenije v zvezi z obveščanjem iz prvega in drugega odstavka tega člena zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov in informacij.

122. člen

(ustanovitev premostitvene banke)

(1) Premostitvena banka se ustanovi:

1. kot banka v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kadar se na premostitveno banko prenesejo sredstva, pravice in obveznosti od banke v postopku reševanja zaradi nadaljevanja opravljanja kritičnih funkcij banke, ali
2. kot delniška družba ali družba z omejeno odgovornostjo, ki opravlja dejavnost holdinga v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, kadar se na premostitveno banko prenesejo delnice in drugi lastniški instrumenti, ki jih je izdala banka v postopku reševanja.

(2) Ustanovni kapital premostitvene banke se zagotovi:

1. s konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja, kadar se upravičenim imetnikom v okviru instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti zagotovijo delnice ali deleži premostitvene banke,
2. iz sredstev enotnega sklada za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#), ali
3. iz drugih javnih sredstev v skladu z veljavnimi predpisi oziroma sredstvi, ki jih zagotovijo subjekti v pretežni državni lasti.

(3) Ne glede na vir vplačila ustanovnega kapitala in imetništvo delnic ali deležev premostitvene banke pristojnosti in pooblastila skupščine premostitvene banke izvaja izključno Banka Slovenije.

(4) Banka Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke v vlogi skupščine zlasti:

1. sprejme ustanovitvene akte premostitvene banke;
2. imenuje organe upravljanja premostitvene banke in pri tem upošteva lastniško sestavo premostitvene banke, kadar je to mogoče;
3. določi nadomestila za člane organov upravljanja in določi njihove odgovornosti;
4. potrdi strategijo in profil tveganja premostitvene banke.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, in zakona, ki ureja bančništvo, glede izvajanja pristojnosti skupščine in nadzornega sveta sprejema Banka Slovenije odločitve v zvezi z izvajanjem pristojnosti skupščine in nadzornega sveta premostitvene banke v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije. Glede izvajanja pristojnosti skupščine premostitvene banke se uporabljata tretji in četrti odstavek 135. člena tega zakona.

157. člen

(shema za financiranje reševanja)

(1) Če uporaba ukrepov za reševanje, vključno z uporabo sredstev, ki jih prispeva sistem jamstva za vloge v skladu s prejšnjim členom, ne zagotavlja potrebnih finančnih virov za učinkovito izvajanje teh ukrepov in izpolnjevanje ciljev reševanja, se dodatna finančna sredstva zagotavljajo v okviru sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene na podlagi [Uredbe 806/2014/EU](#) in tega zakona.

(2) Shema za financiranje reševanja vključuje sredstva enotnega sklada za reševanje, ki ga v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) vzpostavi enotni odbor za reševanje, in sredstva, ki jih pri Banki Slovenije v skladu s tem zakonom zagotovijo podružnice bank tretjih držav.

(3) Banka Slovenije za vzpostavitev in delovanje sheme za financiranje reševanja:

1. zbira predhodne in izredne naknadne prispevke bank za shemo financiranja reševanja, ki jih določi enotni odbor za reševanje v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) in [Delegirano uredbo Komisije \(EU\) 2015/63](#) z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi [Direktive 2014/59/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L št. 11 z dne 17. 1. 2015, str. 44), zadnjič spremenjeno z [Delegirano uredbo Komisije \(EU\) 2024/895](#) z dne 13. decembra 2023 o spremembi [Delegirane uredbe \(EU\) 2015/63](#) glede izračuna kvalificiranih obveznosti in prehodne ureditve (UL L št. 2024/895 z dne 20. 3. 2024), (v nadaljnjem besedilu: [Delegirana uredba 2015/63/EU](#));
2. zagotavlja prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov v enotni sklad za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in naloge v zvezi z upravljanjem sredstev v okviru enotnega sklada za reševanje, določene s Sporazumom o prenosu;
3. določi in zbira predhodne in izredne naknadne prispevke ter upravlja sredstva, ki jih v skladu s tem zakonom za shemo financiranja reševanja vplačajo EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji;
4. v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo sredstev enotnega sklada za reševanje za financiranje ukrepov za reševanje, ki jih sprejme Banka Slovenije.

158. člen

(viri za shemo financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje)

(1) Vse banke, vključno s premostitveno banko, če je ustanovljena, zagotovijo predhodne in izredne naknadne prispevke za financiranje reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje v višini in na način, ki ju določi enotni odbor za reševanje v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) in [Delegirano uredbo 2015/63/EU](#).

(2) EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, zagotovijo predhodne in izredne naknadne prispevke za financiranje reševanja v višini in na način, ki ju določi Banka Slovenije.

(3) Banke in podružnice bank tretjih držav plačajo prispevke iz prvega in drugega odstavka tega člena na podlagi odločbe, ki jo izda Banka Slovenije.

(4) Za zagotovitev premostitvenega financiranja enotnega sklada za reševanje lahko Republika Slovenija kot zadnji možni ukrep odobri enotnemu skladu za reševanje posojilo v obsegu, kot ga določi enotni reševalni odbor.

(5) Višina posojila iz prejšnjega odstavka lahko znaša največ 71.500.000 eurov.

(6) Sporazum o posojilu iz četrtega odstavka tega člena z enotnim odborom za reševanje podpisuje minister, pristojen za finance.

163. člen

(uporaba sredstev iz sheme za financiranje reševanja)

(1) Sredstva iz naslova plačila prispevkov bank in EU podružnic v shemo za financiranje reševanja se lahko uporabijo izključno za financiranje ukrepov za reševanje pod pogoji, ki jih določata [Uredba 806/2014/EU](#) in ta zakon.

(2) Banka Slovenije lahko predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo dodatnih finančnih sredstev iz enotnega sklada za reševanje v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) in Sporazumom o prenosu, in sicer v obsegu, potrebnem za učinkovito uporabo ukrepov za reševanje na podlagi tega zakona, z upoštevanjem sredstev, ki se uporabijo za reševanje na podlagi tretjega odstavka tega člena.

(3) Banka Slovenije v zvezi s predlogom iz prejšnjega odstavka upošteva tudi:

1. razpoložljiva sredstva, ki so jih za shemo financiranja reševanja vplačale podružnice bank tretjih držav, in
2. sredstva, ki jih v skladu s 156. členom tega zakona za financiranje ukrepov za reševanje prispeva sistem jamstva za vloge.

(4) Banka Slovenije odloči o uporabi sredstev, ki so jih vplačale podružnice bank tretjih držav, potem ko enotni odbor za reševanje v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) v zvezi z ukrepi za reševanje banke v okviru svojih pristojnosti ali na podlagi predloga iz drugega odstavka tega člena odloči o uporabi sredstev enotnega sklada za reševanje za financiranje ukrepov za reševanje banke.

164. člen

(kolegij za reševanje)

(1) Organ za reševanje na ravni skupine vzpostavi kolegij za reševanje za opravljanje nalog iz 33., 35., 42. [do 47.](#), [49. do 62.](#), [75.](#) do 77. in 99. člena tega zakona. Kolegij za reševanje se po potrebi lahko vzpostavi tudi, da se zagotovi okvir za sodelovanje in usklajevanje z organi za reševanje iz tretjih držav.

(2) Kolegij za reševanje zagotavlja organu za reševanje na ravni skupine in drugim sodelujočim organom za reševanje ter drugim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti iz prejšnjega odstavka, tako da:

1. izmenjuje informacije, pomembne za potek načrtov reševanja skupine, za uporabo pooblastil za pripravljalne in preventivne ukrepe za skupine ter za reševanje skupine;
2. ocenjuje rešljivost skupin v skladu z določbami 33. člena tega zakona;
3. uporablja pooblastila za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost skupin v skladu z določbami 35. člena tega zakona;
4. pripravlja načrte reševanja skupine v skladu z določbami 42. do 47. člena tega zakona;
5. odloča, ali je treba vzpostaviti shemo za reševanje skupine, z upoštevanjem 75. do 77. člena tega zakona;
6. sklepa dogovor o shemi za reševanje skupine, z upoštevanjem 75. do 77. člena tega zakona;
7. usklajuje obveščanje javnosti o strategijah reševanja skupine in sistemih za reševanje skupine;
8. usklajuje uporabo shem za financiranje reševanja;
9. določa zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupine na konsolidirani ali podrejeni ravni v skladu s tem zakonom;
10. razpravlja o vseh vprašanih, povezanih z reševanjem čezmejnih skupin.

(3) V kolegiju za reševanje lahko sodelujejo:

1. organ za reševanje na ravni skupine;
2. organi za reševanje držav članic, v katerih imajo sedež podrejene družbe, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor;
3. organi za reševanje držav članic, v katerih ima sedež družba, ki je nadrejena eni ali več institucijam iz skupine in ima položaj nadrejenega finančnega holdinga v državi članici, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
4. organi za reševanje držav članic, kjer imajo sedež pomembne podružnice;
5. konsolidacijski nadzornik in pristojni organi držav članic, če je organ za reševanje član kolegija za reševanje, ki ga lahko spremlja predstavnik centralne banke države članice, kadar centralna banka ne izvaja nalog pristojnega organa države članice;
6. pristojna ministrstva držav članic, če organi za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje, niso pristojna ministrstva;
7. organ, odgovoren za sistem jamstva za vloge v državi članici, če je organ za reševanje te države članice član kolegija za reševanje;
8. Evropski bančni organ, pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Evropski bančni organ je vabljen na sestanke kolegija za reševanje z namenom, da spodbuja in spremlja učinkovito, uspešno in usklajeno delovanje kolegija za reševanje v skladu z mednarodnimi standardi, vendar nima glasovalnih pravic pri odločanju v okviru kolegija za reševanje.

(5) K sodelovanju v kolegiju za reševanje so lahko kot opazovalci povabljeni tudi organi za reševanje iz tretjih držav, če ima nadrejena družba ali institucija s sedežem v državi članici podrejeno institucijo ali podružnico, ki bi štela za pomembno, če bi bila v državi članici,

če organ za reševanje iz tretje države poda zahtevo za sodelovanje v kolegiju in za ta organ veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo, ki so po mnenju organa za reševanje na ravni skupine enakovredne zahtevam iz 18. do 20. člena tega zakona.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena organ za reševanje na ravni skupine ni zavezan vzpostaviti kolegija za reševanje, če druge skupine ali kolegiji za reševanje opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge ter spoštujejo vse pogoje in postopke, kot so določeni v tem zakonu za delovanje kolegija za reševanje, vključno s pravili glede članstva in sodelovanja v kolegijih za reševanje. V tem primeru se vsa sklicevanja na kolegije za reševanje v tem zakonu štejejo tudi kot sklicevanje na ustrezne druge skupine ali kolegije za reševanje.

(7) Organ za reševanje na ravni skupine predseduje kolegiju za reševanje in v tej funkciji:

1. po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje pripravlja pisne dogovore in postopke za delovanje kolegija za reševanje;
2. usklajuje vse dejavnosti kolegija za reševanje;
3. sklicuje seje kolegija za reševanje in jim predseduje ter vse člane kolegija za reševanje vnaprej celovito obvešča o organizaciji sej kolegija za reševanje, o temah, ki bodo obravnavane, in o glavnih vprašanjih za razpravo;
4. člane kolegija za reševanje obvešča o morebitnih načrtovanih sestankih, da lahko zaprosijo za sodelovanje na njih;
5. odloča o tem, kateri člani in opazovalci so še vabljeni na posamezne seje kolegija za reševanje, pri čemer upošteva pomen obravnavanega vprašanja za te člane in opazovalce, zlasti morebitni vpliv na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah;
6. vse člane kolegija za reševanje pravočasno obvešča o sklepih in rezultatih sej.

(8) Organi za reševanje lahko ne glede na 5. točko prvega odstavka tega člena zahtevajo sodelovanje na kolegiju za reševanje, kadar so na dnevnem redu zadeve, za katere se uporablja skupni postopek odločanja ali ki so povezane s subjektom v skupini, ki je v njihovi državi članici.

232. člen

(vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah, za katere je po tem zakonu ali [Uredbi 806/2014/EU](#) pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje upravnega akta vodi pooblaščen oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje za vodenje upravnega postopka iz zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in jo za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije odloča o zadevah na podlagi tega zakona po uradni dolžnosti, razen če ta zakon določa, da o posameznem vprašanju odloča na predlog stranke.

(4) Kadar subjekt reševanja na podlagi tega zakona ali [Uredbe 806/2014/EU](#) vloži pri Banki Slovenije vlogo, za reševanje katere je na podlagi [Uredbe 806/2014/EU](#) pristojen enotni odbor za reševanje, Banka Slovenije vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) vložiti pri Banki Slovenije.

(5) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka je dovoljen postopek sodnega varstva.

250. člen

(dodatno obveščanje)

(1) Banka Slovenije v treh dneh po začetku postopka reševanja oziroma prisilne likvidacije na svoji spletni strani objavi obvestilo o začetku postopka ter glavne informacije o učinkih sprejetih ukrepov za delničarje, upnike in druge osebe. Banka Slovenije v roku iz prejšnjega stavka zagotovi tudi objavo obvestila iz prejšnjega stavka na spletni strani Evropskega bančnega organa.

(2) Subjekt reševanja obvestilo in informacije iz prejšnjega odstavka:

1. objavi tudi na svoji spletni strani;
2. objavi v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke;
3. pošlje delničarjem in drugim imetnikom dolžniških instrumentov, ki niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu, in sicer z uporabo evidenc, s katerimi razpolaga banka, oziroma z uporabo drugih razpoložljivih registrov in zbirk podatkov.

(3) Banka Slovenije o začetku postopka reševanja oziroma postopka prisilne likvidacije banke obvesti naslednje organe in subjekte:

1. pristojni organ države članice, v kateri je podružnica banke, zoper katero se uvede postopek;
2. enotni odbor za reševanje;
3. po potrebi organ za reševanje na ravni skupine in konsolidacijskega nadzornika;
4. pristojno ministrstvo;
5. Odbor za finančno stabilnost in ESRB;
6. Evropsko komisijo, Evropsko centralno banko, Evropski organ za vrednostne papirje in trge, Evropski organ za zavarovanje in poklicne pokojnine, vzpostavljen z Uredbo 1094/2010EU, in Evropski bančni organ;
7. upravljavce plačilnih in poravnalnih sistemov, v katere je vključen subjekt reševanja.

(4) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje kopijo odločbe o začetku postopka reševanja oziroma odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije in informacijo o datumu, od katerega ukrep ali ukrepi za reševanje oziroma prisilno likvidacijo učinkujejo.

(5) Banka Slovenije informacije iz prvega odstavka tega člena predloži na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi [Uredbe 2859/2023/EU](#) v formatu, ki omogoča izvečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena [Uredbe 2859/2023/EU](#), in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena zadevnega subjekta, na katerega se informacije nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov zadevne institucije, kot je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena [Uredbe 2859/2023/EU](#);
- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točka (c) četrtega odstavka 7. člena [Uredbe 2859/2023/EU](#);

- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

(6) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma drugih javnih koristi z izdajo odločbe o prisilnem prenehanju iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije pristojni organ države članice obvesti takoj po izdaji odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije.

258. člen

(meje preizkusa)

(1) Sodišče v postopku sodnega varstva po tem zakonu preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in mejah razlogov, navedenih v tožbi.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo,
2. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora,
3. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena, ali
4. se odločbe ne da preizkusiti.

(3) Sodišče v postopku sodnega varstva zoper odločbo o preizkusu uporabi:

1. kompleksne ekonomske ocene, ki jih izdelata Banka Slovenije in so podlaga za odločitve o uporabi ukrepov za reševanje ali za prisilno prenehanje;
2. neodvisno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja, izvedeno v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona;
3. neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev, izvedeno v skladu s 153. členom tega zakona.

(4) Sodišče v postopku sodnega varstva izvede dokaze za ugotovitev okoliščin iz prejšnjega odstavka, če:

1. ocene temeljijo na očitno napačnih podatkih in informacijah;
2. so podane očitne nedoslednosti in nasprotja med posameznimi ocenami;
3. obstaja resen dvom o neodvisnosti osebe, ki je izdelala ocene, ki kaže, da teh ocen ni mogoče upoštevati kot ustrezno podlago za odločitve.

(5) Sodišče v primeru iz prejšnjega odstavka zahteva novo neodvisno oceno, z upoštevanjem 80. in 153. člena tega zakona, če oceni, da so bili zaradi napak in pomanjkljivosti delničarji in upniki subjekta reševanja verjetno obravnavani slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začet običajni insolvenčni postopek. Stroški v zvezi z izdelavo nove neodvisne ocene, ki jo odredi sodišče, se plačajo iz proračuna Republike Slovenije.

(6) Sodišče je v postopku sodnega varstva zoper odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije zaradi izvajanja odločitev enotnega odbora za reševanje na podlagi prvega odstavka 29. člena [Uredbe 806/2014/EU](#), vezano na odločitev enotnega odbora za reševanje, ki je podlaga za odločbo Banke Slovenije. Sodno varstvo zoper odločitve, ki jo v skladu z [Uredbo 806/2014/EU](#) sprejme enotni odbor za reševanje, se uveljavlja v skladu s 85. in 86. členom [Uredbe 806/2014/EU](#).

V. PREDLOG ZA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA PO NUJNEM ALI SKRAJŠANEM POSTOPKU

V skladu s prvim odstavkom 142. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21-odl. US, 111/21, 58/23 in 35/24) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po skrajšanem zakonodajnem postopku, ki je dopusten, če gre za manj zahtevne uskladitve zakona s pravom Evropske unije. S predlogom zakona se namreč zaradi prenosa 90. člena Direktive 2025/1/EU, ki spreminja Direktivo 2014/59/EU, dopolni šest členov ZRPPB-1, obenem pa se odpravijo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2024/1174/EU.

VI. PRILOGE

Priloge niso priložene.

Podatki o izvedbi notranjih postopkov pred odločitvijo na seji vlade

ZADEVA: **Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB-1C)**

EVA: 2026-1611-0020

1. Predlagatelj zahteva:

a)	obravnavo neusklajenega gradiva,	NE
b)	nujnost obravnave,	NE
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti,	NE
č)	skrajšanje poslovniških rokov.	NE

2. Objava na svetovnem spletu

Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu.

3. Lektura gradiva

Gradivo ni lektorirano.

4. Predstavitev medresorskega usklajevanja

/